

Dagboksanteckningar från mörka dagar
för att hitta ljuspunkter och glädje

Fånga snön

Sarah Coats Chandler

FÅNGA SNÖN

Sarah Coats Chandler

Man läser en lapp på en anslagstavla, stöter på någon, missar ett flyg eller tar ett livsavgörande beslut. Aldrig vet man var man hamnar. Eller vad det leder till.

I januari 2001 lämnade jag Australien för ett halvårs studier i Storbritannien. Jag var student och letade äventyr och något mer, jag försökte knyta ihop säcken efter sex års studier och kanske också fly ett smärtsamt slut på min första kärlek. Det var inte meningen att det här halvåret utomlands skulle pågå i hela 20 år. Än idag känns det överkligt.

Nu bor jag i mitt fjärde främmande land, jag är gift och jag har två barn. Jag är fast här, i ett nät av liv och arbete, ett trassligt nät som jag inte riktigt förstår mig på men som håller mig kvar här på norra halvklotet. De känslor jag upplever är oräkneliga och ibland oberäkneliga, och oftast bortom min kontroll.

Den här boken började som en serie inlägg på Facebook, enligt ett koncept som delvis var inspirerat av advent, men som framförallt gick ut på att hitta ljuspunkterna i livet när det var svårt för mig. Som nybliven förälder i ett nytt land, där jag fick treva mig fram i ett språk och en kultur som var helt främmande, började jag ifrågasätta mina livsval. Att dela de här inläggen gav mig en fast punkt i tillvaron och möjlighet att fokusera dagarna på vad jag faktiskt var tacksam över.

Man behöver inte flytta till ett nytt land för att känna sig vilse. Många tappar fotfästet av livshändelser som dödsfall, skilsmässa, problem på jobbet eller helt naturligt åldrande. Ibland är det livet i sig som stökar till det.

Den här boken finns till för att också andra ska kunna hitta vägar och sätt att förstå sig på sina egna erfarenheter och känna igen de glimtar av skönhet som faktiskt finns överallt, också mitt i det vardagsgrå. Att uttrycka tacksamhet kan man göra i december eller vilken månad som helst, men det kan vara jobbigt att komma igång. Därför har jag satt ihop en inspirationslista på saker som eventuellt kan bjuda på glädjeämnen. På det följer tomma sidor där du kan skriva ner dina ljuspunkter.

Jag hoppas att den här boken ger dig modet att se ljuset i mörkret och bortom det omöjliga, modet att fånga snön.

Sarah Coats Chandler, december 2019

Jag är knappast religiös, men i skenet av det som hänt på sistone tänkte jag att jag skulle kunna använda tiden fört jul (advent) till att reflektera över tillvaron och uttrycka min tacksamhet. Trots att advent egentligen började i söndags tänkte jag hålla på i 24 dagar och sätter alltså igång idag (1 december).

Häng gärna på!

Idag är jag nämligen tacksam över att ledare världen över tar klimatkrisen på allvar. För kommande generationer kan det här försäkra en framtid som annars står på spel.

Jag har brottats med byråkrati hela dagen så har svårt att känna mig tacksam, men det betyder ju ändå att jag faktiskt upplever ett nytt land, en ny kultur och ett nytt sätt att leva. För den möjligheten är jag tacksam. Nu tillbaka till att sura.

Idag är jag tacksam för rummet. Inget av några här hemma (fast sådant ska man förstås också vara tacksam över) men det fysiska rummet.

Efter så många år i London är jag van vid att alla helt enkelt inte ryms. Människorna runt omkring inkräktar hela tiden på ens personliga sfär: på tågen, vid kassorna och i alla butiker. Det frestar på. Bara i sitt eget sovrum får man vara ifred.

Här i Sverige, däremot, ryms man.

Så kanske nästa någon gång undrar varför Sverige så svarar jag: För rummets skull!

Idag går mitt tack till tillfället att få lära mig ett nytt språk.

Trots att det tär på hjärnan, sätter min motivation på prov och gör mig helt slutkörd, är det verkligen en välsignelse att ha både möjligheten och friheten att lära sig.

Det kommer nästan som en överraskning varje gång jag inser hur mycket jag förstår mycket nu jämfört med för två år sedan.